Р Е Ш Е Н И Е
№ 2486

гр. София, 11.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**
в публично заседание на 11.10.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Аглика Адамова
ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова
Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора Кайнакчиева, като разгледа дело номер **5797** по описа за **2013** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по касационна жалба на „Недвижими имоти - С." А. против решение № 84 от 22.04.2013г. от 2013г., постановено по НАХД № 16741 /2012г. на СРС, наказателно отделение, 105 с-в. Със същото е потвърдено наказателно постановление № Р-10-157/06.04.2012г. на председателя на КФН, с което на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лв. на основание чл.31, ал.3, т.2 във вр. с ал.1, тт.2 от Закона за дружествата със специална инвестиционна цел за нарушение на чл.21, ал.1, предл.първо от закона.

Касационната жалба съдържа оплаквания за неправилност на решението поради допуснати съществени процесуални нарушения, свързани със събиране и оценка на доказателствата, както и поради нарушения на материалния закон, свързани с нарушаване правото на защита, неизлагане на мотиви и тълкуване по разпоредба на Закона за договорите за финансови обезпечения, необсъждане възможността за прилагане института на маловажността спрямо нарушение, за което е съставен АУАН. Иска се отмяна на решението.

Ответникът по касационната жалба я оспорва и иска отхвърлянето й по подробни съображения за правилност на съдебното решение и законосъобразност на НП.

СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административният съд С. – град, като се запозна с обжалваното решение и обсъди доводите, посочени в жалбата, намира следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал.1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, и е допустима.
Разгледана по същество е неоснователна.
С обжалваното решение е потвърдено наказателно постановление № Р-10-157/06.04.2012г. на председателя на КФН, с което на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лв. на основание чл.31, ал.3, т.2 във вр. с ал.1, т.2 от Закона за дружествата със специална инвестиционна цел за нарушение на чл.21, ал.1, предл.първо от закона.
От фактическа страна СРС е приел за установено, че на 13.12.2010г. били сключени договори за банкови инвестиционни кредити № 224/13. и № № 224/13.12.2010 г. и № 225/13.12.2010 г., по силата на които [фирма], в качеството муна кредитор предоставя инвестиционен кредит на [фирма] (от 14.12.2010 г. дружеството е променено в ТР с наименование [фирма]). За обезпечение на изпълнението на тези договори касаторът „Недвижими имоти С." А. встъпва като солидарен длъжник, действащ и като обезпечител по смисъла на ЗДФО (по първия от договорите) и предоставя финансово обезпечение и действа като обезпечител на вземанията на кредитора като предоставя финансово обезпечение под формата на залог върху вземанията по сметките си при банката в пари и/или ценни книжа. Същото е установено при извършена проверка на касатора на основание чл.15, ал.1 и чл.19 вр. с чл.18 от ЗКФН по повод подадена жалба на 10.08.2011г. . С писмо, изх. № РГ-05-1316-7 от 14.11.2011 г., Д. А. Г., в качеството му на изпълнителен директор на „Недвижими имоти С." А., е поканен да се яви за съставяне и връчване на АУАН № Р-06-761 /15.11.2011 г. и на 15.11.2011г. се явява пълномощник и се съставя акта.
Срещу АУАН № Р-06-761/15.11.2011 г. в срока по чл. 44, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН) са подадени писмени възражения от „Недвижими имоти С." А. с писмо вх. № 91-01-1173 от 21.11.2011г. Въз основа на така съставения АУАН е издадено наказателно постановление № Р-10-157 от 06.04.2012 г., на председателя на Комисията за финансов надзор, с което на основание чл. 31, ал. 3, т. 2, във връзка с ал. 1, т. 2 от ЗДСИЦ на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 лева за нарушение на чл. 21, ал. 1, предл. първо Закона за дружествата със специална инвестиционна цел.
От правна страна СРС е приел, че жалбата е неоснователна. Намерил е, че АУАН и НП съдържат необходимите реквизити, сочени в чл.42 и чл.57 от ЗАНН. Спазени са изискванията за предявяване на АУАН и връчване на същия, както и връчване на НП. Нарушителят не е бил лишен от възможността да направи възражения по акта, поради което съдът счита, че правото му на защита не е нарушено. В образуваното административнонаказателно производство не са допуснати съществени нарушения на материалния закон или съществени процесуални нарушения, които да обосноват отмяна на процесното наказателно постановление. НП е издадено при наличието на съответните материални предпоставки и при спазване на всички процесуални изисквания в производството по установяване на нарушението и налагане на наказанието.
Касационната инстанция споделя изводите на СРС за процесуалната и материалната законосъобразност на НП. Конкретно по доводите на касатора:
1.Неоснователни са оплакванията, че съдът не е проверил цялата доказателствена съвкупност и че е ограничил правото му на защита, недопускайки свидетел, поискан

от касатора.
Безспорно е установено по делото сключването на двата описани договора и качеството на солидарен длъжник по тях от страна на „Недвижими имоти С.” А..
По делото са събрани договорите и анексите по тях, изискани и представени от [фирма].
Това, че [фирма] С. е подписало договори за кредит № 224 и 225 от 13.12.2010г. като страна в качеството на солидарен длъжник се потвърждава и от изявлението на касатора в Споразумение от 24.01.2011г.
Ясни и безпротиворечиви са показанията на актосъставителя относно установяване на нарушението. По отношение на оплакването за невписване на въпроси към актосъставителя това е въпрос, който се решава в производството за поправка на протокола от съдебното заседание, като след изтичане на срока за оспорването му той се стабилизира.
При тази пълнота на доказателствата за относимите факти СРС не е допуснал процесуално нарушение като не е разпитал сочения свидетел, обосновавайки се с писмените доказателства относно нарушението. И действително от писмените доказателства по делото – съответните договори, анекси, споразумения и документите от банката, може да се изведат по безспорен начин относимите факти към нарушението, което се изразява в самото извършване на обезпечения, в случая чрез подписването от касатора на договорите като солидарен длъжник.
2.Правилни са изводите на СРС, че незапознаването на наказаното лице с жалбата, по повод която е проверката, не е съществено нарушение, като се има предвид, че на съдебната фаза наказаното лице е можело да се запознае с нея и да организира защитата си.
3. Споделят се изводите на въззивния съд за спазване на сроковете по чл.34, ал.1 от ЗАНН и при вземане предвид на жалба вх.№ 91-02-955/10.08.2011. Изнесените в тази жалба данни за сключени договори е следвало да бъдат проверени, за да се установи по безспорен начин нарушителя. Състоятелно е съображението на ответника по касация, че без съдържанието на договорите административнонаказващият орган не би могъл да направи изводи за нарушението. И именно когато тези договори са получени в КФН след изискването им от банката – 04.11.2011г. е открит нарушителя и в 3-месечния срок по чл.34 от ЗАНН му е съставен АУАН. Жалбата наистина е само индикация за нарушение, което налага проверка, в резултат на която вече се установява нарушителя.
.4. По отношение на възражението, че не било съобразена разпоредбата на чл.3, ал.1, т.14 от Закона за договорите за финансово обезпечение, която посочва сред възможните страни по договор за финансово обезпечение – обезпечител и обезпечено лице, и дружеството със специална инвестиционна цел, следва да се посочи, че тази обща в случая разпоредба, относима към уредбата на договорите за финансово обезпечение, не дерогира специалната за дружеството касатор разпоредба на чл.21, ал.1 от ЗДСИЦ, която забранява на дружествата със специална инвестиционна цел да обезпечават чужди задължения или да предоставят заеми. Дружеството би могло да е страна по договор за финансово обезпечение например като обезпечено лице или обезпечаващо свои задължения, но не и в изключените съгласно чл.21, ал.1 от ЗДСИЦ хипотези - като обезпечител на чужди задължения или да предоставя заеми, каквато в случая е осъществена в нарушение на забраната.
5. Правилни са изводите на СРС относно липсата на маловажност на нарушението и

че не е налице основание за прилагане на чл.28 от ЗАНН. За съставомерността на нарушението на чл. 21, ал. 1, предл. 1 от ЗДСИЦ е неотносимо настъпването на вредни последици. Съставомерността на нарушението не се променя от факта, че на 24.01.2011г. е сключено споразумение между страните по договорите за предоставяне на банков кредит, с което е уговорено, че ще считат, че „Недвижими имоти С." А. не е солидарен длъжник и обезпечител по двата договора - № 224 и № 225 от 13.12.2010г. Обосновано въззивния съд е отнесъл това обстоятелство към смекчаващите отговорността обстоятелства, но не и към тези, влияещи върху съставомерността на нарушението. С оглед това санкцията се явява определена правилно в минимума по 31, ал. 1, т. 2 от ЗДСИЦ, който за юридическите лица е 5000 лв.

Правилно е съобразена от СРС целта на въведената забрана за обезпечаване на чужди задължения – създаване на гаранция, че имуществената сфера на дружеството със специална инвестиционна цел няма да бъде засегната по негативен начин, което би препятствало постигането на целите, заложени в чл. 2 от ЗДСИЦ и оттук високата обществена значимост на защитаваните с нарушената правна норма отношения, изключваща приложението на чл. 28 от ЗАНН.

Въз основа на изложеното касационната инстанция намери касационната жалба за неоснователна. Оспореното решение на въззивния съд като валидно, допустимо и правилно следва да се остави в сила.

Като взе предвид горното АССГ, IV-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 84 от 22.04.2013г., постановено по НАХД № 16741/2012 г. на СРС, наказателно отделение, 105 с-в.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: